

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 551

van **CINDY FRANSSEN**

datum: 29 juni 2018

---

aan **LIESBETH HOMANS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, WONEN, GELIJKE KANSEN EN ARMOEDEBESTRIJDING

Persoonlijke netwerkversterking bij mensen in armoede - Studie

Op 17 mei jongstleden werd een studiedag georganiseerd door het Hoger Instituut voor Gezinswetenschappen omtrent 'Persoonlijke netwerkversterking bij mensen in armoede' op basis van een studie die mede in opdracht van de minister werd uitgevoerd. De conclusies van deze studie zijn duidelijk: elke methode heeft z'n sterktes en zwaktes, er is geen rangorde mogelijk met betrekking tot de kwaliteit of de inzetbaarheid van deze methodes. Een brede waaier aan projecten met verschillende methodes verdient dus de nodige ondersteuning. Bovendien is de bekendheid en de vertrouwdheid van de initiatieven een belangrijke kritische succesfactor.

Belangrijker voor het beleid is de tweede kritische succesfactor, namelijk dat dit onlosmakelijk verbonden is met een structureel armoedebeleid. Niet enkel zijn de oorzaken van de inkrimping van de persoonlijke netwerken toe te schrijven aan armoede. Zonder een structureel armoedebeleid, bijvoorbeeld op vlak van inkomen of wonen, heeft het inzetten op persoonlijke netwerken weinig zin. De onderzoekers wijzen erop dat indien je investeert in persoonlijke netwerken maar de structurele armoedeoorzaken ongemoeid laat, je terzelfdertijd deze netwerken ondergraaft. Tevens wijst men erop dat het persoonlijk netwerk noch de eigen kracht voldoende is om uit de armoede te ontsnappen en dat die strijd tegen armoede mensen de kracht ontnemt om te werken aan hun persoonlijk netwerk.

Voorts concludeert deze studie dat vrijwilligers professionelen niet kunnen vervangen. Netwerkversterking of vermaatschappelijking mag er niet voor zorgen dat sociale hulp- en dienstverlening wordt afgebouwd, sociale bijstand dient dus gegarandeerd te worden vanuit een professioneel middenveld. Er werd eveneens aangetoond dat persoonlijke netwerkversterking niet enkel in het kader van arbeidsmarktparticipatie gehanteerd mag worden. Ook hun sociaal kapitaal op andere domeinen moet versterkt worden en niet enkel instrumenteel in het kader van activering.

De studie gaat ten slotte ook in op maatschappelijke uitdagingen zoals de digitale kloof, gekleurde armoede, concurrentie aan de onderkant van de sociale ladder, gentrificatie en sociale cohesie en 'nieuwe armoede'. Deze laatste kwetsbare groep kwam in voorgaande debatten vaak minder aan bod. Het is daarom interessant dat deze studie stelt dat zij vaak tussen twee stoelen vallen: zij voelen zich niet thuis bij generatiearmen, maar vervreemden ook van hun vroegere vriendenkring. Hun kaders zijn niet dezelfde als die

van mensen die al lange tijd in armoede leven, maar hun middelen zijn te beperkt om een levensstijl aan te houden die in middenklasse-middens gebruikelijk is.

1. Hoe zal de minister de conclusies van deze studie meenemen in haar beleid?
2. Plant de minister extra acties voor de doelgroep 'nieuwe armen'? Heeft de minister hierover reeds overleg gehad met het middenveld en de onderzoekers?

LIESBETH HOMANS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, WONEN, GELIJKE KANSEN EN ARMOEDEBESTRIJDING

ANTWOORD

op vraag nr. 551 van 29 juni 2018

van **CINDY FRANSEN**

---

1. Samen met mijn collega – ministers van de Vlaamse Regering zet ik reeds sterk in op acties die mensen in armoede opnieuw zelfredzaam maken en structureel inwerken op armoede, zowel preventief als curatief. Voor meer informatie kan u terecht in het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding.
Aangezien de studie aantoont dat een sterk sociaal netwerk essentieel is in het kader van positief welbevinden en psychologische draagkracht, wil ik een projectoproep lanceren om projecten te ondersteunen die inzetten op het versterken van die sociale netwerken. De projectoproep zal zich op het werkmodel 'persoonlijke vriend' toespitsen. Dit model omvat methoden waarbij een vrijwillige sleutelfiguur ingeschakeld wordt om een persoon in armoede te ondersteunen (buddywerkingen). Er wordt gefocust op dit werkmodel gezien er in de studie wordt aangetoond dat dit een relatief jong model is, waarbij er tevens ruimte voor versterking is. Bovendien voorziet de Vlaamse overheid al in reguliere Vlaamsbrede financiering van organisaties die werkzaam zijn op basis van andere werkmodellen (bv. de verenigingen waar armen het woord nemen als lotgenotennetwerk, Lus vzw als persoonlijk netwerk, Domo vzw als contextgericht werken via organisatie, ...). Op deze manier werkt deze projectoproep aanvullend op het reguliere Vlaamse beleid, speelt deze in op reële noden en ondersteunen we experimentele werkingen.
2. Ik plan geen specifieke acties naar 'nieuwe armen' toe. Ik zet in op een inclusieve aanpak van de armoedeproblematiek, waarbij elke persoon in armoede ondersteuning kan verkrijgen en geen deelgroepen worden uitgesloten.